

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Nederland: de narcoticastaat van Europa of de drooglegging van Balkenende?

West, L.

Citation

West, L. (2006). Nederland: de narcoticastaat van Europa of de drooglegging van Balkenende? *Bestuurskundige Berichten*, 21(1), 11. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211433>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211433>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

ABONNEEGESCHENK

Bestuurskundige Berichten 20 jaar jong en trakteert!

Hoera! Het semi-wetenschappelijke magazine van de Bestuurskundige Interfacultaire Vereniging Leiden viert dit jaar haar 20-jarig jubileum! Daar Bestuurskundige Berichten bestaat bij de gratie van haar lezers, willen wij ook vooral onze trouwe abonnees laten meegenieten in de feestvreugde.

Als blijk van waardering treft u daarom in deze editie een klein abonneegeschenk, waarvan wij hopen dat het u zal inspireren en het u een nieuwe blik zal geven op Bestuurskundige thema's.

Wij danken al onze abonnees voor hun steun en leuke reacties die wij de afgelopen jaren hebben mogen ontvangen en wij hopen ook de komende twintig jaar een kwalitatief hoogstaand magazine voor u te mogen maken.

Redactie Bestuurskundige Berichten

Wij wensen u veel plezier met het abonneegeschenk:

Bestuurskundige Berichten is niet verantwoordelijk voor schade, letsel of andere gevolgen die op enige wijze voortvloeien uit het gebruik van het abonneegeschenk. Het gebruik van het abonneegeschenk is geheel voor eigen risico. Het abonneegeschenk is niet voor geld of andere middelen inwisselbaar. Wij raden aan het abonneegeschenk buiten het bereik van kinderen te houden. Bestuurskundige Berichten stelt slechts één abonneegeschenk per abonnee beschikbaar. Hoewel de redactie van Bestuurskundige Berichten de uiterste zorg besteedt aan de compleetheit en uitvoering van haar edities, kan het desondanks voorkomen dat per abniss geen abonneegeschenk is bijgevoegd aan deze editie. De redactie biedt in dat geval haar oprechte excuses aan, doch stelt zij zich niet aansprakelijk voor vermissing of het ontbreken op welke wijze dan ook van het abonneegeschenk. Voor vragen over deze lezersactie kunt u contact opnemen met Bestuurskundige Berichten via bil@bilboard.nl.

COLUMN: LEANDER WEST

Nederland: de narcoticastaat van Europa of de drooglegging van Balkenende?

Circa twee jaar geleden was er sprake van enig tumult in mijn woonplaats. Een kassencomplex dat eerst ruimte bood aan het telen van bloemen, werd bevolkt door hennepplanten. Een Nederlandse onderneming met Amerikaanse invloeden had het complex overgenomen om hier medicinale wiet te telen en dit te exporteren naar haar Amerikaanse contacten.

Nu zijn de inwoners niet conservatief op het gebied van softdrugs, maar er waren toch klachten. Men hekelde de penetrante geur in de omgeving van het complex. Opzienbarend was ook de positionering van het complex. Het

stond recht tegenover een hotel dat zeer goed te boek stond bij het bedrijfsleven voor overnachtingen tijdens werkbezoeken aan het agrarisch ondernemingsgebied. Dit hotel stond dus ook niet vooraan om de nieuwe eigenaar te feliciteren met zijn onderneming.

Toch had de gemeente weinig andere keus dan het accepteren van de teelt van medicinale wiet. Het internationaal recht had immers de teelt van wiet toegestaan voor geneeskundige en wetenschappelijke doeleinden. Dus zo geschiedde het dat men maar moest leren omgaan met de penetrantelucht.

Het complex was na zijn opening vaak het spreekwoordelijke haasje. De eigenaar moest 's ochtends menig keer concluderen dat ramen van zijn kas waren ingegooid en hennepplanten waren ontvreemd. Dit alles heeft waarschijnlijk niet geleid tot een positief gevoel bij de eigenaar en zal de oorzaak zijn voor de hedendaagse leegstand in het betreffende kassencomplex.

Op dit moment is wietteelt ook een *hot item* in de landelijke politiek. Enkele politieke partijen waren al voor een proef met het gedogen van wietteelt en nu ook de VVD overstag is gegaan, is er sprake van een Kamermeerderheid die zich uitspreekt voor een dergelijke proef. Belangrijke sterkhouders voor het plan is de burgemeester van Maastricht, de heer Leers. De noodkreet van Leers is begrijpelijk. De zestien coffeeshops in Maastricht trekken jaarlijks circa 1,8 miljoen drugstoeristen. Zij zorgen voor overlast en spekken de beurzen van de illegale producenten (Leistra, 2005). Maastricht is niet de enige gemeente die kampt met de problemen rond de wiethandel, ook een stad als Rotterdam heeft te maken met negatieve effecten van het gedoogbeleid (Het Algemeen Dagblad, 2005). Het probleem van de handel in wiet is dat de verkoop van wiet via coffeeshops gedoogd wordt, maar de teelt van de

softdrug wordt nog steeds als illegaal beschouwd. Eigenaren van coffeeshops moeten via het illegale circuit de drugs zien te verkrijgen om ze daarna legaal te verkopen. Het belangrijkste gevolg van deze houding is dat er in Nederland

“Eigenaren van coffeeshops moeten via het illegale circuit de drugs zien te verkrijgen om ze daarna legaal te verkopen.”

een immense wietindustrie is ontstaan, waar alleen criminelen garen bij spinnen en de zogenaamde ‘zolderteelt’ met het bijbehorend aftappen van elektriciteit hoogtij viert (Van Rijckevorsel, 2005). Daarnaast heeft Nederlandse wiet tegenwoordig een THC-waarde (het werkzame bestanddeel van de wiet) verkregen die te vergelijken is met de

verdovende werking die harddrugs heeft.

De politiek wil deze problemen aan gaan pakken door de wietteelt ‘onder bepaalde omstandigheden’ te legaliseren. Dit zou moeten leiden tot een legale productie waarbij elektriciteit aftappen tot het verleden behoort. Daarnaast moeten de producenten hun boekhouding op orde houden en zoals andere bedrijven winstbelasting betalen. Ten slotte moet men dan ook voor een lagere THC-waarde zorgen (NOS, 2005).

De politiek wordt echter tot staan gebracht door de juridische wereld. Het internationaal recht maakt de proef onmogelijk. Verkoop van wiet via coffeeshops heeft immers een commercieel doel en alleen de teelt voor geneeskundige en wetenschappelijke doeleinden wordt toegestaan door het internationaal recht.

Het lijkt het einde van het plan om over te gaan tot legalisering. Toch spreek ik de wens uit dat dit plan niet hetzelfde lot krijgt als de bovengenoemde onderneming. Het huidige status-quo-beleid is immers uitgegroeid tot een bron van bestuurlijke problemen. De politiek ziet dit na jaren van enige mate van ontkennen eindelijk ook onder ogen en heeft dus ook gemeend dat ze deze ogen ook niet meer kunnen sluiten voor de maatschappelijke problemen.

Het is uiteraard de vraag of het legaliseren van de wietteelt wel de oplossing is en of Nederland daarin ook gesteund wordt door de internationale gemeenschap. Het plan tot legalisering maakt echter wel duidelijk dat het onderscheid tussen (gedoogde) verkoop en (illegale) teelt niet meer te handhaven is en dat er knopen doorgehakt moeten worden. Nederland als de narcoticastaat van Europa of de drooglegging van Balkenende? Het is mij om het even, wanneer de politiek haar keuze ook met een daadkrachtig optreden complementeert.

